

люється завдяки впровадженню різносторонніх підходів до викладання, застосуванню новітніх технологій, створенню діючої системи безперервного професійного розвитку лікарів тощо. Уведення оновленого законопроекту «Про післядипломну освіту» сприятиме наближенню до європейських стандартів, а це дозволить покращити якість, обсяг і доступність медичних послуг, отже, і якість життя населення.

Список використаної літератури

1. Вища медична освіта на сучасному етапі / В.В. Лазоришинець, М.В. Банчук, О.П. Волосовець [та ін.] //Пробл. сучас. мед. науки та освіти. – 2008. – № 2. – С. 5-7.
2. Матеріали конференції «Післядипломна освіта та лікарське самоврядування за Європейськими стандартами» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tdmu.edu.ua/ukr/news/konf10-11veresnja4.htm>
3. Проект Закону України «Про післядипломну освіту» від 10.06.2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1402407744/>
4. Удосконалення якості підготовки лікарів в умовах Болонського процесу / Л.В. Глушко, Н.В. Чаплинська, Н.З. Позур [та ін.] // Мед. освіта. – 2011. – № 4. – С. 41-48.
5. Никоненко О. С. Впровадження сучасних форм організації навчання у практику післядипломної освіти / О. С. Никоненко, С. Д. Шаповал, С. М. Дмитрієва // Мед. освіта. – 2011. – № 2. – С. 87–88.
6. Вороненко Ю. В. Стан медичної освіти – очевидності глибокого реформування й неочевидність шляхів вирішення проблеми / Ю. В. Вороненко, О. П. Мінцер // Мед. освіта. – 2010. – № 2. – С. 63–65.
7. Сучасний стан кадрової політики у галузі охорони здоров'я / З. М. Митник, М. В.Банчук, І. І. Фещенко [та ін.] // Мед. освіта. – 2010. – № 2. – С. 7–10.

ПІДГОТОВКА МЕДИЧНИХ СЕСТЕР ІЗ ДИСЦИПЛІНИ “МЕДСЕСТРИНСТВО В ХІРУРГІЇ”

Челішвілі А.Л., Безручко М.В., Осіпов О.С.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

Медичний коледж

У статті наведена структура організації та проведення лекцій і практичних занять із дисципліни “Медсестринство в хірургії”.

Ключові слова: хірургія, програма, самостійна робота, тестовий контроль.

Підготовка кваліфікованих медичних сестер стає все більш актуальною проблемою, вимагає розробки і впровадження нових форм навчання й удосконалення всієї системи медичної освіти.

Сучасна медична сестра має бути всебічно розвинутою, високоєрудованою людиною, яка володіє основними знаннями, вміннями, навичками, що дозволяють забезпечити профілактику, діагностику та лікування загальносоматичних патологічних станів, які можуть загрожувати життю, здоров'ю і працездатності людини. Медична сестра має вміти надати першу медичну та долікарську допомогу при невідкладних станах, травматичних ушкодженнях, кровотечі, клінічній смерті, виконувати ін'єкції, пункції, переливання компонентів крові та ін.

Мета вивчення дисципліни “Медсестринство в хірургії” – підготувати на високому фаховому рівні медичну сестру для роботи в хірургічних відділеннях стаціонару та поліклініки, яка повинна спостерігати за хворими, оцінювати їхній стан, досконало володіти технікою медсестринських маніпуляцій, складати план медсестринського догляду за пацієнтом, доглядати за хворими, надавати першу долікарську допомогу, проводити профілактику післяопераційних ускладнень, диспансерне спостереження за хворими, пропагувати здоровий спосіб життя.

“Медсестринство в хірургії” як навчальна дисципліна:

а) ґрунтується на вивченні студентами навчальних дисциплін: анатомії людини, фізіології, патофізіології, патоморфології, внутрішньої медицини, фармакології;

б) інтегрується з цими дисциплінами і надалі - з клінічними дисциплінами;

в) закладає основи вивчення студентами акушерства і гінекології та інших навчальних дисциплін, де застосовуються хірургічні методи лікування;

д) забезпечує вивчення питань організації хірургічної допомоги, догляду за хворими, особливостей обстеження хірургічних хворих, питань анестезіології і реаніматології при хірургічних хворобах, а також питань хірургії надзвичайних ситуацій;

е) надає можливість отримати практичні навички та формувати професійні вміння для виявлення патології при невідкладних хірургічних станах, надавати в таких випадках невідкладну допомогу, обсяг якої забезпечить збереження та підтримання життя до надання першої долікарської допомоги; опанувати повний обсягом знань і вмінь з першої долікарської допомоги для забезпечення сприятливого перебігу подальшого лікування, пам'ятаючи про високу відповідальність медичної сестри за життя хворого.

Дисципліна “Медсестринство в хірургії” викладається студентам медичного коледжу на другому та третьому роках навчання (3-6 семестри).

Відповідно до програми на кафедрі розроблені тематичні плани аудиторних практичних занять, тематичні плани самостійної роботи студентів і тематичні плани лекцій.

Навчання на кафедрі складається з аудиторної та самостійної роботи студента. Питання, що виносяться на контроль після проходження окремих розділів, обов'язково містять і тематику СРС із цих розділів. Для СРС на кафедрі складено методичні розробки з кожної теми згідно з чинною програмою та навчальним планом. Обов'язковим розділом СРС є робота з хворими під час перев'язок, виконання маніпуляцій під контролем викладача, що завжди вимагає від студентів відповідального ставлення до вивчення дисципліни «Медсестринство в хірургії». На

практичних заняттях контроль знань студентів проводиться шляхом опитування і тестування.

Під час проведення практичних занять використовуються комп'ютери співробітників кафедри. На кафедрі створена Wi-Fi зона, проведений у безлімітному режимі Інтернет. Співробітники кафедри мають змогу використовувати відеоматеріали Інтернет-сайтів, зокрема Websurg on-line.

Лекції на кафедрі проводяться на другому та третьому курсах стовідсотково з використанням мультимедійного забезпечення. До кожної теми заняття наявні та використовуються відео- і фототека, що значною мірою сприяє вивченню матеріалу та засвоєнню практичних навичок.

Список використаної літератури

1. Програма для вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладів I-III рівнів акредитації за спеціальністю 5.12010102 "Сестринська справа". –К., 2011.

УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ДИСЦИПЛІНИ «СУДОВА МЕДИЦИНА»

Черняк В.В., Дев'яткін О.Є., Нікіфоров А.Г. **, Писаренко О.А. **

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

** Обласне бюро судово-медичної експертизи Департаменту охорони здоров'я Полтавської ОДА

Стаття присвячена вдосконаленню викладання судової медицини студентам медичних вишів.

Ключові слова: судова медицина, методологія, судово-медичні експертні дії, експертні функції.

Входження України до єдиного європейського та світового освітнього простору вимагає реформування галузі вищої освіти як одного з найважливіших стратегічних завдань країни для забезпечення якості підготовки фахівців на конкурентоспроможному рівні. Відповідність стандартам європейської системи освіти забезпечується не лише завдяки впровадженню засад Болонського процесу, але й інших, зокрема інноваційних технологій організації навчального процесу [3].

Актуальність удосконалення якості майбутніх лікарів зумовлена сучасними вимогами вищої медичної освіти, системи охорони здоров'я в Україні та, безперечно, розвитком медичної науки в цілому і доказової медицини зокрема.

Важливо зазначити, що в країні кардинальні зміни в національній освітній концепції розвитку спрямовані на підвищення якості та конкурентоспроможності підготовки медичних кадрів, а також на поглиблення інтеграції України в міжнародний освітній простір [4].

Спрямування даної стратегії розвитку освіти та втілення вимог Болонської декларації вносять суттєві зміни в методологію викладання дисципліни, тобто постійно потребує вдосконалення класичних, чинних методик викладання, а також безперервного пошуку новітніх технологій і засобів навчання.

Сучасний кваліфікований спеціаліст медичної галузі має бути всебічно розвиненим, освіченим і конкурентоспроможним. Разом зі зміною умов ринку праці змінюється і сам процес отримання освіти і підготовки кадрів. Упроваджена кредитно-модульна система, за якої викладач відіграє роль основного диригента якості отримання необхідного рівня знань. Оцінка навчального процесу стала об'єктивнішою. Велику частку в здобутті знань відіграє самоосвіта, для якої необхідна мотивація протягом усього періоду навчання, а також післядипломної підготовки і безперервної медичної освіти протягом усієї практичної діяльності спеціаліста [4].

Одним із мотиваційних факторів є те, що знання з дисципліни необхідні для подальшої роботи лікаря будь-якої спеціальності.

У ході розслідування кримінальних справ проти життя і здоров'я людини необхідні медичні та біологічні знання, щоб відповідати на запитання, пов'язані з розслідуванням кримінальних і цивільних справ. Відповідь на такі запитання має бути дана за допомогою судово-медичної експертизи та фахівців (судово-медичних експертів). Хоча невеликий відсоток випускників медичних вишів оберуть шлях лікаря-судово-медичного експерта, але згідно з українським законодавством, випадки, пов'язані з виконанням медико-правової дії, можуть залучати лікаря будь-якої спеціальності (відповідно до ст. 238 Кримінально-процесуального кодексу України від 20.11.12 року). А вже огляд місця події здійснюється слідчим за участі судово-медичного експерта, а за відсутності такого будь-який лікар може бути залучений до інспекції трупа на місці смерті [1]. Лікарем, якого можна залучити до огляду місця події, за неможливості вчасного залучення судово-медичного експерта, може бути тільки особа, яка має диплом фахівця з повною вищою медичною освітою і кваліфікацію лікаря, незалежно від спеціальності. Тому знання законодавчих основ судово-медичної експертизи і процесуальних правил судово-діяльності, а також відповідні практичні навички, необхідні для лікаря будь-якої спеціальності. Крім того, кожний лікар-спеціаліст, у тому числі й лікар-стоматолог, може бути залучений як консультант із приводу вирішення питання, яке лежить у межах компетенції його фаху, зокрема в комісійних експертизах. У разі смерті людини за місцем її постійного проживання, без ознак насильницької смерті або підозри на таку, на місце події обов'язково виїжджає лікар (або фельдшер), який констатує факт смерті та бере участь у слідчих діях разом із працівниками органів внутрішніх справ при виявленні й огляді трупа на місці події, прийнятті рішення щодо направлення трупа на судово-медичний розтин [1]. Усе вищевказане вимагає від навчального процесу забезпечення не лише формування професійної компетентності майбутніх судово-медичних експертів, а й закладання міцних судово-медичних знань та якісної підготовки кожного лікаря будь-якої спеціальності, сімейних лікарів зокрема.

Не менш важливим у покращенні підготовки лікаря, студента є і навчальний процес, який має бути цікавий і наочний [2]. Для поліпшення якості навчання студентів необхідне максимальне поєднання теорії з практикою. Пе-